

breuiter (si fieri potest) iudicium animi in aduersarios quidem, vel ad odium, vel ad iram, vel ad inuidiam, in nos autem ad beneuolentiam, vel gratiam, vel misericordiam commouendi. Quibus autem rebus hoc fiat, in deliberatio genere, in suasionibus, & dissuasionibus diximus, ac rurtum in defensionis specie ad finem percurtemus. Orationis igitur principium in iudiciali genere, si quidem accusamus, ita componemus, & ordinabimus: si uero defendamus, exordium, quemadmodum & in accusando, constituemus. Eas autem res, quarum accusatur, quibusque accusator scientiam auditoribus fecerit, relinquemus: quibus uero opinionem reliquerit, haec, ubi post exordium proposuerimus, dissoluemus: testisque, & quaestiones, & iuramenta refellemus, quemadmodum antea audisti. Et si quidem res credibiles fuerint, poterimus ipsarum responsonem in eius, quod relictum sit, locum transferre. Quod si testes per quaestiones fidem fecerint, aut in orationem, aut in negotium, aut in quocumque aliud fuerit, in aduersariis maxime uerisimile, ipsorum est responso transferenda. Si uero aut contra uilitatem publicam, aut contra consuetudinem accusator te fecisse criminetur, debes defendere, id maxime esse uile, quod ab eo crimini datur: uel si id minus potueris, dices ut neque abs te, neque ab his, qui tibi sunt similes, aut quod non hoc modo huiusmodi res geri consueuerit. Probabile igitur ita solues. Exemplum uero debes primum, si potes, demonstrare id haudquam esse criminationi simile, uel aliud tibi ex contrariis praeter uerisimilitudinem exempli ferendum esse. Coniecturam autem potes confutare, si dicas quibus causis contraria significare contigerit. Sententias uero, atque commentationes, aut improbables, aut ambiguas ostendas oportet. Signa autem non eius solum, cuius ipse sis accusatus, sed rerum plurimarum signa esse ostende. Et ea quidem, quae ab aduersariis dicta fuerint, in contrarium, aut ambiguum conuertentes, poterimus hoc modo improbare. Si uero quorum nos accusator criminatur, ea fecisse fateamur, idque ex iusti, & legitimi partibus defendere pergamus, magis legitimas res nostras, iustioresque demonstrare elorabimur. Quod si minus comode fieri potuerit, ad imprudentiam, casumque defugiemus, iacturasque paruas esse ostendemus, & ignoscendum nobis esse argumentabimur: demonstrantes quam omnium hominum per impru-

A καὶ σωτήριος, ἐὰν ἐνδέχεται. πρὸς μὲν τοῖς ἐναντίοις ἔχθρον, ἢ ὀργίλιν, ἢ φθόνον τοῖς δικασταῖς ἐμποιοῦν τὸν πρὸς δὲ ἡμᾶς, φιλικόν, ἢ χείρον, ἢ ἕλεον. ὅθεν δὲ ταῦτα γίνεται, ἐν τῷ δημογραφικῷ, καὶ ὅτι τῷ δημογραφικῷ καὶ δημογραφικῷ εἶδει πάλιν ὅτι τελευτῆς διέξινον, τὸν μὲν οὖν πρῶτον λόγον, ἐὰν κατηγοροῦμεν, ἐν τοῖς δικαστικοῖς οὕτω καὶ σωτήριον καὶ τῶν μὲν. ἐὰν δὲ δημογραφισμῶν, τὸ μὲν θεωροῦμεν ὁμοιοῦστος τῷ κατηγοροῦμεν πρὸς τὸν μὲν. τῷ δὲ κατηγοροῦμεν, ἢ μὲν εἰδέναι τοῖς ἀκούονταί, ἐπίσημα, παραλείψομεν. ἢ δὲ διδάξεν, ταῦτα περὶ ἐξέλεον, μὲν τὸ θεωροῦμεν διαλύσομεν, τοῖς τε μαρτυραῖς, καὶ ταῖς βασιναῖς, καὶ τοῖς ὄρκιοις, ἀπίστοις ποιήσομεν, ὡς παρακίησας. εἰ μὲν τὰ περὶ ζῆλα πρὸς τῷ, τὴν ἐξέλεον τῷ δημογραφικῷ, ὅτι τῷ ἐν τῷ παρακίησας τὸν μεταβεβάνοντες. εἰ δὲ εἶεν οἱ μαρτυραῖς οἱ βασιναῖς ὄντες πρὸς, ὅτι τὸν λόγον, ἢ τὴν περὶ ζῆλα, ἢ ὅτι ἀπὸ δήου, ὅτι τῷ ἐναντίου πρὸς τὸν. ἀπὸ δὲ τὸ λισσιτέλες, ἢ τὸ ἔδος ὅτι φέρον, σὺν κατηγορήσει, δημογραφικῷ μέλινται μὲν ὡς λισσιτέλες ἐστὶ τὸ κατηγοροῦμεν. εἰ δὲ μὴ, ὅτι ἐκ εἰδέναι τὰ ταῦτα περὶ ζῆλα, οὐτε σὺ, οὐτε οἱ σὺ ὅμοιοι. ἢ ὅτι οὐ τῶν τὸν ἔσπον. τὸ μὲν οὖν εἶδος οὕτω λύσει. τὸ δὲ παραδειγμα, περὶ τὸν μὲν, ἀπὸ δὲ, δεικνυῖ ὡς οὐχ ὁμοῖον ἐστὶ τῷ ἐγκυλοῦμεν. εἰ δὲ μὴ, ἔπειτα φέρον ἂν τὸν παραδειγμα ἐκ τῷ ἐναντίου περὶ τὸ ἐκὼν δημογραφικῷ. τὸ δὲ τεκμήριον λύει, φεράσαν παρὰ αὐτῶν αἰτίας ἐναντιωθῆναι συνείδησιν τὰς δὲ γνώμας καὶ τὰ ἐναντιωθῆναι, ἢ παραδέξασθαι, ἢ ἀμφίβολα. τὰ δὲ σημεῖα, πλείονα ὄντων ἀπόφασις σημεῖα, καὶ μὴ μόνου τῷ σὺ ἐγκυλοῦμεν. καὶ τὰ μὲν τῷ ἐναντίου ὅτι τὸ ἐναντίον ἄγοντες, ἢ ὅτι τὸ ἀμφίβολον, ἀπίδαναι τῶν τὸν ἔσπον καταστήσομεν. ἀπὸ δὲ ὁμοιοῦμεν τὰ ἐγκυλοῦμεν πεπαικέναι, ἐκ τῷ δικαστικῷ καὶ νομίμων μετόντες, ἐνομώτερον καὶ δικαστικῷ τὰ ἡμέτερον δημογραφικῷ πειρασοῦμεν. ἀπὸ δὲ μὴ τῶν ἐνδέχεται, εἰς ἀμαρτίας ἢ ἀτύχιας καταφύγοντας, καὶ σμικρὰς τὰς βλάβας ἀποφύγοντας, συγκλήμας τυγχάνειν πειρατόν. τὸ μὲν ἀμαρτάνει, καὶ τὸν πᾶντων ἀπὸ δημογραφικῷ πειρατόν.